

REPUBLIKA HRVATSKA
UPRAVNI SUD U ZAGREBU
Avenija Dubrovnik 6 i 8

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Upravni sud u Zagrebu, po sudu toga suda Hrvoju Miladinu te zamisničarki Ines Mateša, u upravnom sporu tužitelja kojeg zastupa opunomoćenica odvjetnica iz Zagreba, protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, uz sudjelovanje zainteresirane osobe Hrvatski Telekom d.d., Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, radi rješavanja spora između korisnika i operatora, dana 10. siječnja 2019.,

p r e s u d i o j e

- I. Odbija se tužbeni zahtjev za poništavanje Odluke Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, KLASA: UP/I-344-08/15-01/841, URBROJ: 376-05/AB-15-3 (IM) od 27. listopada 2015.
- II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadom troškova ovog upravnog spora.
- III. Ova presuda objavit će se u „Narodnim novinama“.

Obrazloženje

Odlukom Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, KLASA: UP/I-344-08/15-01/841, URBROJ: 376-05/AB-15-3 (IM) od 27. listopada 2015. odbija se kao neosnovan zahtjev za rješavanje spora korisnika u vezi prigovora na trajno isključenje pretplatničkog broja knjiženje uplata i dugovanje po telefonskom priključku raskid ugovora bez naplate naknade za prijevremeni raskid od strane operatora javnih komunikacijskih usluga Hrvatskog Telekom d.d. iz Zagreba, Roberta Frangeša Mihanovića 9.

Tužitelj osporava zakonitost odluke tuženika te ukazuje kako je Hrvatski telekom naveo da tužitelj po priključku ima dugovanje iz 2013., što nije istina, već se radilo o drugom priključku i drugom broju. Nadalje, navodi kako je Hrvatski telekom obmanuo tuženika tvrdnjom da su mu 2.3.2015. ugasili podatkovnu karticu. Ukazuje kako je podnio pisani prigovor 1.3.2015. u poslovnicu T-coma, te kako je T-com nakon osporavane odluke tuženika, po novim računima nastavio protupravno knjiženje, pa je po računu za kolovoz iskopčan 10.11.2015., iako je taj račun podmirio prije nego što su ga isključili. Smatra da je osporavano rješenje tuženika omogućilo da Hrvatski telekom nastavi daljnje kršenje ugovora, sve dok daljnji prigovori tužitelja nisu rezultirali priznavanjem pogreške sa strane Hrvatskog telekoma i raskidom ugovornog odnosa bez plaćanja penala. Stoga smatra kako je bilo pogrešno utvrđenje tuženika kako tužitelj nema pravo na raskid ugovora bez

plaćanja penala, te navodi kako u situaciji da je ranije usvojen zahtjev tužitelja ne bi došlo do daljnjeg kršenja njegovih prava i potrebe ulaganja dodatnog truda radi raskida ugovornog odnosa. Iz navoda tužbe proizlazi kako tužitelj predlaže da Sud poništi osporavano rješenje tuženika.

Tuženik u odgovoru na tužbu u cijelosti osporava sve navode tužbe. Prigovara da je tužba podnesena nepravodobno, zbog čega predlaže da Sud istu odbaci. Podredno, iz tužbe zaključuje da tužitelj istu podnosi radi pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja u odnosu na trajno isključenje pretplatničkog broja zbog nepravilnog knjiženja računa po uplatama tužitelja i isključenju koje je nastalo nakon donesene odluke tuženika. S tim u vezi ukazuje da tužitelj nije dostavio nikakve dokaze kojima bi potvrdio svoje navode. Ističe kako je predmetno trajno isključenje izvršeno na temelju pisanog zahtjeva tužitelja za trajnim isključenjem od 2.3.2015. i u odnosu na koji zahtjev je jedino bilo moguće izvršiti predmetno trajno isključenje. Smatra da je HT u vezi s navedenim zahtjevom tužitelja pravilno postupio i u skladu s čl. 20. st. 3. Pravilnika o načinu i uvjetima obavljanja djelatnosti elektroničkih komunikacijskih mreža i usluga omogućio je tužitelju zatraženi raskid, odnosno trajno isključenje pretplatničkog broja u roku od 12 radnih dana od dana u kojem je raskid zatražen. Predlaže da Sud odbije tužbeni zahtjev kao neosnovan.

Zainteresirana osoba iako uredno pozvana, nije dostavila odgovor na tužbu niti se do zaključenja rasprave uključila u ovaj upravni spor.

Ocjenjujući zakonitost rješenja tuženika Sud je izveo dokaze uvidom u sudski spis predmeta i uz odgovor na tužbu priloženi spis tuženika. Dana 10. siječnja 2019. održana je usmena i javna rasprava u prisutnosti opunomoćenika tuženika, te odsutnosti uredno pozvanog tužitelja i zainteresirane osobe, čime je strankama, u skladu s odredbom članka 6. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 20/10,143/12, 152/14 i 29/17, dalje: ZUS), dana mogućnost da se izjasne o zahtjevima i navodima drugih stranaka te o svim pitanjima koja su predmet ovog upravnog spora.

Na raspravi tuženik ukazuje da je nakon okončanja ovog postupka tužitelj podnio prijedlog za obnovu upravnog postupka koji je rezultirao rješenjem tuženika o odbačaju istog prijedloga. Međutim, naknadno je u dijelu navoda tužitelja vezano za nepravilna knjiženja i isključenje tel. linije zatraženo očitovanje operatera koji je postupio po navodima tužitelja, slijedom čega je obustavljen postupak po prigovoru tužitelja, a isti nije ulagao nikakav daljnji pravni lijek. Predlaže donijeti odluku prema stanju spisa.

Na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja Sud je, sukladno članku 55. stavak 3. ZUS-a, utvrdio da je tužbeni zahtjev neosnovan.

Uvodno, Sud otklanja prigovor tuženika da je tužba u ovom upravnom sporu nepravodobna, budući da je iz dostavnice osporavanog rješenja vidljivo da je tužitelj isto zaprimio 3. studenog 2015., dok je tužbu podnio poštom preporučeno 3. prosinca 2015., slijedom čega je tužba u ovom upravnom sporu podnesena u roku iz članka 24. stavak 1. ZUS-a.

Iz spisa tuženika Sud nalazi da je tužitelj, kao korisnik usluga zainteresirane osobe, dana 8. lipnja 2015. podnio tuženiku zahtjev za rješavanje spora sa zainteresiranom osobom, u kojem je u bitnom osporio pravo zainteresiranoj osobi da novim uplatama tužitelja zatvara prijašnja dugovanja tužitelja. Ujedno traži ispitivanje nepravilnosti u pogledu njegovih uplata i raskid ugovora bez naplate naknade za prijevremeni raskid. U provedenom postupku tuženik je zaprimio očitovanje zainteresirane osobe, koja pojašnjava da je uplatama tužitelja u periodu od siječnja do svibnja 2015. djelomično zatvoreno tužiteljevo dugovanje iz 2013., te je na temelju prigovora korisnika izvršen ispravak knjiženja i zatvoreni su računi koje je tužitelj i platio, odnosno računi iz 2015., pri čemu je ostalo dugovanje tužitelja po računima za kolovoz i rujan 2015.

Odredbom članka 51. st. 3. Zakona o elektroničkim komunikacijama (Narodne novine, broj: 73/08, 90/11, 133/12, 80/13 i 71/14, dalje: ZEK), propisano je da Agencija (HAKOM) rješava sporove iz stavka 1. ovoga članka na transparentan, objektivan i nediskriminirajući način, na temelju prijedloga Povjerenstva za zaštitu prava korisnika usluga, u skladu s odredbama ovoga Zakona i posebnih propisa.

Odredbom članka 51. stavak 6. ZEK-a propisano je da nakon zaprimljenog prijedloga Povjerenstva iz stavka 3. ovoga članka Agencija odlukom rješava spor iz stavka 1. ovoga članka na temelju podataka, dokumentacije i očitovanja stranaka u postupku, u pravilu bez provođenja usmene rasprave.

Prema podacima spisa tuženika Povjerenstvo za zaštitu prava korisnika provelo je postupak pregledom zaprimljene dokumentacije, te je na temelju prijedloga Povjerenstva, tuženik utvrdio kako zahtjev za rješavanje spora nije osnovan.

Po pregledu dokumentacije spisa predmeta, te po provedenoj raspravi u ovom sporu, ovaj Sud nalazi da je tuženik u provedenom postupku na utvrđeno činjenično stanje pravilno primijenjeno materijalno pravo.

Prvenstveno, Sud polazi od toga da su prava i obveze stranaka koje sklapaju pretplatnički ugovor definirane samim pretplatničkim ugovorom (članak 41. st. 1. ZEK-a). Prema članku 41. stavku 4. ZEK-a, sastavni dio pretplatničkog ugovora čine opći uvjeti poslovanja, uvjeti korištenja usluga i cjenik usluga za koje se taj ugovor sklapa. Korisnik potpisom predmetnih zahtjeva za sklapanje pretplatničkog ugovora potvrđuje kako je suglasan sa svim uvjetima istih, a koji uključuju Opće uvjete poslovanja operatora za pružanje usluga u javnoj nepokretnoj komunikacijskoj mreži (dalje: Opći uvjeti), važeći cjenik i uvjete korištenja ugovorenih usluga.

U provedenom postupku operator, ovdje zainteresirana osoba, je dostavila dokumentaciju (konto karticu tužitelja i račune ispostavljene korisniku), čijom analizom je utvrđeno kako su sve uplate tužitelja ispravno knjižene, odnosno zainteresirana osoba je tijekom postupka korigirala nepravilnosti u vezi djelomičnog zatvaranja dugovanja iz 2013., temeljem uplata koje je korisnik vršio u periodu od siječnja 2015. do svibnja 2015.

U vezi navoda tužitelja oko nemogućnosti trajnog isključenja pretplatničkog broja, uvidom u predmetnu dokumentaciju utvrđeno je kako je trajno isključenje pretplatničkog broja 099/2819-241 izvršeno na temelju zahtjeva tužitelja za trajno isključenje od 2. ožujka 2015. Presliku navedenog zahtjeva zainteresirana osoba je dostavila u provedenom postupku, dok tužitelj s druge strane niti tijekom ovog spora nije dokazao svoje tvrdnje o navedenoj povredi.

U odnosu na tužiteljev zahtjev da mu se odobri raskid ugovora bez naplate naknade za prijevremeni raskid, Sud ukazuje kako prema odredbama članku 41. st. 5. i 6. ZEK-a korisnik ima pravo u svakom trenutku zatražiti raskid pretplatničkog ugovora.

Međutim, prema odredbi članka 41. st. 5. ZEK-a operatori imaju pravo naplatiti naknadu za prijevremeni raskid ugovora ukoliko korisnik raskine ugovor prije isteka razdoblja obveznog trajanja ugovora. Tek odredba članka 41. st. 6. ZEK-a propisuje pravo korisnika da raskine pretplatnički ugovor prije isteka razdoblja obveznog trajanja ugovora bez podmirivanja ugovornih obveza iz stavka 5. (osim dospjelog dugovanja za pružene usluge), u slučaju kada operator javnih komunikacijskih usluga nije u mogućnosti ispuniti ugovornu obvezu u skladu s općim uvjetima poslovanja.

Prema podacima predmeta zainteresirana osoba je u trenutku podnošenja takvog zahtjeva tužitelja pružala tužitelju ugovorenu obvezu, pa je iz navedenog razloga pravilno takav zahtjev tužitelja odbijen.

Pravilno navodi tuženik kako je svrha navedene odredbe zaštita operatora od samovoljnih raskida ugovora uzrokovanih krivnjom korisnika, a ne prebacivanje odgovornosti na korisnika za slučajeve kada raskid ugovora nije uzrokovan krivnjom korisnika.

Prema podacima spisa proizlazi da problemi vezano za knjiženja računa, do kojih je došlo tijekom trajanja predmetnog pretplatničkog odnosa, a koji su uklonjeni do trenutka podnošenja predmetnog zahtjeva, ne predstavljaju okolnosti temeljem kojih bi korisnik bio oslobođen obveza preuzetih prilikom sklapanja predmetnog ugovora, a koje uključuju i obvezu plaćanja naknade za prijevremeni raskid ugovora, ukoliko do istoga dođe temeljem zahtjeva korisnika prije isteka razdoblja obveznog trajanja ugovora.

Tužbeni prigovor tužitelja kako je naknadno, po donošenju osporavanog rješenja, zainteresirana osoba usvojila zahtjev tužitelja za raskidom ugovornog odnosa bez plaćanja penala, nisu od utjecaja na rješavanje ove stvari, pri čemu valja napomenuti da je iz podataka spisa predmeta vidljivo kako je po zaprimanju osporavanog rješenja tužitelj podnio prijedlog za obnovu predmetnog upravnog postupka, povodom kojeg je doneseno rješenje tuženika od 2. veljače 2016., kojim je isti prijedlog odbačen, te tužitelj protiv te odluke tuženika nije pokretao upravni spor pred ovim Sudom.

Polazeći od svega navedenog, Sud ne nalazi da je u ovoj upravnoj stvari povrijeđen zakon na štetu tužitelja, te se prigovori tužitelja u ovom sporu ocjenjuju neosnovanim.

Stoga je temeljem odredbe članka 57. stavak 1. ZUS-a odlučeno kao u izreci ove presude (točka I. izreke).

Zahtjev tužitelja za naknadom troškova odbijen je kao neosnovan, pozivom na odredbu članka 79. stavak 4. i 6. ZUS-a, s obzirom da tužitelj nije uspio sa tužbenim zahtjevom u ovom sporu (točka II. izreke).

Odluka o objavi presude temelji se na odredbi članka 14. stavka 8. Zakona o elektroničkim komunikacijama (točka III. izreke).

U Zagrebu 10. siječnja 2019.

Sudac:
Hrvoje Miladin, v.r.

Pouka o pravnom lijeku:

Protiv ove Presude dopuštena je žalba Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske. Žalba se podnosi putem ovog suda, u dovoljnom broju primjeraka za Sud i sve stranke u sporu, u roku od 15 dana od dana dostave ove Presude.

DNA:

1. Odvjetnica
2. Hrvatska regulatorna agencija za mrežne djelatnosti, 10000 Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9
3. Hrvatski Telekom d.d., 10000 Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9
4. Narodne novine, 10020 Zagreb, Savski Gaj, XIII. put 6
5. U spis

REPUBLIKA HRVATSKA
HRVATSKA REGULATORNA AGENCIJA
ZA MREŽNE DJELATNOSTI

Primljeno:	18.1.2019. 8:28:53	
Klasifikacijska oznaka	Org. jed.	
034-07/16-01/09	-04	
Urudžbeni broj:	Pril.	Vrij.
437-19-7		0

Za točnost otpavka – ovlaštenu službenik:
Snežana Miletić

